מכתבים אל מרים

26.12.1984 נר שמיני של חנוכה (אריאל בניו-יורק להשלמת השבתון)

רחוקים וכל-כך קרובים . שאתגעגע ידעתי , שאצפה לרגע הפגישה המחודשת גם זה לא היה בחזקת סוד , אך לא תיארתי לעצמי את עצמת הציפיה . לעיתים זו מכת עצב וצפיה כמו מכוות הקור המכה בעצמה בימים אלה . תחושה פיזית של ממש .
את כל הסיפורים אספר בפרוטרוט בבית ...העיקר שהפעם אני מאורגן היטב הן מבחינת האוניברסיטה והן מבחינת המגורים והן מבחינת החברים. החדר באוניברסיטה מקסים , הוא צופה פני ניו-ג'רסי ממול ופני לינקולן סנטר מצדו ופונה אל גן האוניברסיטה [אוניברסיטת פורדהם] .....החברים הישראלים ואלה האמריקאיים כולם שומרים על קשר נהדר . הספקתי כבר לראות את האופרה "הספר מסיביליה" ואת ההצגה " זכרונות חוף ברייטון" ולשבוע האחרון של שהותי כאן קניתי כבר כרטיסים לאאידה ולאופרה של מוצרט .....
אני מספיק גם לעבוד אם כי כרגיל התוכניות היו גדולות פי כמה מההספק . השבתות אצל יורם וצפורה ואצל משפ. שיפמן היו נעימות ככל שניתן , במיוחד הייתה שבת נהדרת אצל שיפמן . משפחה פתוחה חמה ונעימה ...גם המשפחה ומערכת הערכים שלהם קרובה מאד אלינו . בקיצור דומני שנוצר קליק אמיתי . שוחחנו עד שעות הבוקר המוקדמות . במוצ"ש המשכנו בשיחותינו . היה נעים מכל הבחינות .ניו-יורק היום קרה מאד (אפס מעלות) אך בשבועיים וחצי שחלפו קדמה אותי ניו-יורק עם מזג אוויר נעים ונדיר מאד בתקופה זו...לעיתים כאשר אני מקבל קצת מצב-רוח בחדרי במלון אני יוצא לשוטט ברחובות ניו-יורק ולא תאמיני הדבר משפר את מצב הרוח. הרחובות הארוכים והרחבים עם המימדים הגבוהים , זרם אדיר של אנשים הנשטפים לרחוב והחנויות המקושטות והמתפקעות מרוב סחורה – עושות לשיפור מצב הרוח..... ימי החנוכה בניו-יורק מורגשים עוד יותר מאשר בארץ . כשעומדים ברחובות המוארים עומדות חנוכיות בצד עצי האשוח . סולידריות של דתות שאיננה נעדרת כמובן חוש מסחרי מפותח .
הטלוויזיה מזכירה את חג החנוכה והמוכרים מברכים אותך ב HAPPY בלבד כדי להיות בטוחים שלא פספסו . .....חלק מימי החנוכה הדלקתי עם חברים .... שאר הימים הדלקתי לבדי במלון והיה עצוב בלי הילדים ובלעדייך , אבל הנרות ארחו לי לחברה ואין זו מליצה . הייתה תחושה של איזו האנשה של הנרות שיצרו פינה חמה בלב .
ניו-יורק בימים אלה היא עיר עם אווירה מיוחדת . נוסף לבליל השפות , הגזעים והניגודים הבלתי פוסקים בין קור לחום בין צבע לצבע , בין גודל לגודל ,בין הבנאלי לגרנדיוזי בין העצמה של השגים לבין החנטאריש האמריקאי יש בה בימים אלה חגיגיות מיוחדת . היא עיר יפה ביחודה ומשכרת . כן אני בהחלט אוהב את ניו-יורק . תמיד אהבתי ערים גדולות , את עצמת האורות , הזרם האנושי וניו-יורק היא האופטימום מבחינה זו. עלי להתעלם מן הזבל הפיזי והאנושי . בלי להתעלם מן הנכור , מן הזרות ומן הבדידות שהעיר הזו מנחילה ליושביה בצד הנוכחות של המיליונים מסביב . עוד ניגוד באין ספור ניגודים קיימים. ללא ספק זו חוויה נוספת ומרשימה עבורי . גם האנגלית תשתפר פעם נוספת וגם יכולת הקליטה האנושית וקו האופק הרוחני-תרבותי.....
הילדים חסרים לי כולם מאד . לפעמים אני עובר ברחוב ובין המיליונים מוצא מישהו שדומה לאחד הבנים וכמעט בא לי לבכות. מי שחושב שלהיות בניו-יורק בלי ילדים זה לעשות חייפשוט נדבק באותו חלק של זרות שמוקרן מן העיר. ילדים בניו-יורק זה הלהט החשמלי שמעניק גוון של חום ותחושה של חיים . ילדים זה לעשות חיים.....
דרישת שלום לחברים . תמסרי להם שאמנם לא חזרתי אחרי שבועיים אבל בלב חזרתי כבר כשכף רגלי דרכה בניו-יורק
רחוק וקרוב שלך אריאל

יוסף בן שמעון אל חנוכה
26/12/84

מרים אהובה ויקרה שלי.

המקום וכל כך קרובים. שאתם יודעים, שבכל רגע הבעיה המעניינת
לי מה היה הכי חשוב סוף סוף, איך לו תגיות לעבור את עצמת
הבנה. לזכות בו מבחר עבר ובבה כמו בחיים הקור המרה
בעצמה בימים אלה. תחושה כניעה על מעל. כי כן רוצה לבוא
קרוב אליכם ואתכם יחד עם הדגים.

את כל הסיבורים אוספר בפרוטרוט בדיוק, חלק מהם וכבר נכתבו
נחמן ובעזרה. בעיקר הנו שהבעיה אינו שאלוגן הוא בין מהגיות
האיון ארסטוטה ובין מהגיות המעגלים הבדדים והבדלים.
בחבר האיון ארסטוטה מקשים, הנו בבה בין גי-ל'סי מאוד ובין
לינקולן סנטר מבנו ובונים על כן האיון ארסטוטה. המלון מאלקם
בוקר, מחומם כמו אבנים. עבור ורחב יום עם הבדר שקרלתי,
הבדרים הישראלים ובלב האמריקאים בולם שומרים על קור נבבר.
הספקתי כבר לראות את הוודה הספר מסיבוטיה ואת הבעיה
בבינתיים פול דה"טון ולשבוע הבאבון על אבות בין הבנים כבר
ברטיים לאוניברה ולאוכבה של מובבט דמטרבוליטן אובבה. בעיקר
עם חברים ויבואתי עם נחמן ובעזרה לאוטל דמעבה כלה
נה בבת. ובנוסף הינו יום תמים בבוסטון ואחר אין טס
לטורונטו. ע"י ובינתן המוש אין עם בבוטות רבר שוונבו
בין ביחב, את ואני.

אני לא מסכים לזבוב, אבל כי ברגע הבינתי הוא לבוות
כי כמה מהבסבן. הבבות אבל יבים ובבוה ובבר משב שיבמן
הוא נעימות ובבר שנים. ובמוחב הוא שאת בבבת אבל שיבמן.
בו מאבה בבאבה, חמה ובעימה, בולבים בבים ואות סוב מבבות
כמו אבינו ובוחס בין הבורים ובולבים בומה לבה שלנו. לא הבאבה
ומבבבת הבבים אלה. קרובה מאוד אלינו. בבי בבר, בומנ שנולב בלים
אותי. שוחתנו עם אות הבקר המלבבות. מובבב לאחר שבאוה
שבונים לבבוני, נבוב שב"ב (שאות ובבת לבעל אוב בשבות
ובבת), עבר המונו בשוחתנו. כמה נעים מבל הבינות.

ניו יורק היא קרה מאוד (אבל מעולם לא קפאנו) ויום קצרצר אחרי שהגענו קבלה
אותי ניו יורק עם מעל מיליון נתיים ענדיר מאוד לתקוה גיי. אין
המון של ישראל מלאות אלה נוסעים. קלאצ'ו הוא בין לתקוה
כי מקל ולמצוא אותם טוריסטים. ראיתי כמעט אין מקום בכל
מצב רוח החדרי המלון אלו יכלו לשרוט בהתלהבות ניו יורק ולו
תמונים בדרך שפר אותם מצב הרוח. ההתלהבות הארוכים
הרחבים עם המגדלים הגבוהים, עצים אדיר של אנשים עשרות לחלוד
והמכוניות המקושטות והמתבקות מולך סחלה ולשוב מצב הרוח.
קנקן שלי אין מקום שתקופת הנוסע בגו תגיעה עמנו חסר
ותמיד מוסרות בנפים. אנו לו היה נקנין לה נכה לעשות
את עומק היחס מות עצמת התחלה, אנו מקום שנסמן הינו לה
אלן בוגד עם הלו המלון שלי, יב ריב.
יומי החנוכה ניו יורק מרגשים עוד יותר מאשר הורה. נשאלים
הרחובות המלאים עומדות חנויות רבות עדי אשה. סוכריות
של בתות שיינה נעדרות מאוזן חלש מסחרי מסתח. הטרגיה
מעניה את חלק החנות והמוכרים מקדמים אותך ? Happy רבנו
כבי לבות רגשים שלו בספסל. חלק מן הימים הבלתי עם
חקרים. רוח המלון אבל אין ענתי הוא נעים מאוד. הגייה
ביתה חמה לעמוד שהקיר נוגע עם אין רמי ומשל הגיה
הלקח את החנות. ושות ומאוגה אבל שיבמן ומרוח שלו אבל
לוה בחלק מסמסות הבטעה שהיתה נה בדרך. אור הימים הבלתי
לבני המלון והיה עבור רוי הולדי ורק בדין, אבל הנות
ארחו לי לחדה. ומן כן מלוכה. היתה תחילה של יינו האנשה
של הנות שובדו נגב חמה רוך.
ניו יורק רימים אלה הינו עיר עם אווה מיוחדת. עשוף לרוני
הבנות, הטעמים והנעלבי הלתי נוסקים בין קור לחום, בין בדר עבדר,
בין עבר לעבר, בין הבנאלי לפן בנוגע בין הרבעה של השים
לבין הטקסטים האמריקאי יש הם רימים אלה חלשות מיוחדת.
הינו עיר יפה ומחודה ומשונות. בין אנו התלו אותך
ניו יורק. מאוד אהבתי ערים עגולות, את עבמת הבורות אות

הצדק האלוהי ויין-יאנג הוא האודיטוריום שבתוכו צריך להתעלם
מן הכפל הפנימי והאלוהי שבהוויה. קרי להתעלם מן הכבוד, מן
הצדות ומן הדמיונות שהעיר בנו מתחילה לישותה כלפי הנבחרות
המתמדת על המליונים מסביב. אבל לעומת זאת הוא סנוור על עצמו
הימים.

לדוגמא סבתם בנו חיה נוסבת ומרשימה עדות. גם האלעזרית תלתה
בזה נוסבת ועם יכולת הקיטה העיקלת וקו האוכלוסין הרחבי - תרבותי.
למרות המחקר הרב אנו מוצאים את עצמנו חוסר. אין
בתחילה הבנה שמעשקה מלבד אמצ הרשת סמוך עבור תחלות
הקבלה ומהדה שבעה, כמודגן, רחוקים על עבר עד כן שהנבחרות
הן הקרבה הנכסית והתחלה הפנימית ומינה מלוה הנבחרות של ממש.
הילדים חסרים לי כולם מאד. לפעמים אינו אומר הרחוק ובין
המליונים מובנו מישהו שבומה לאמצ מהבנים ובמעט הוא לי
לבדות. כי אחרי שלבות ויין-יאנג קרי ילדים בה/ישות חיים בשוט
נבדק הוותר חלק על כדות שמוקמן מן הארץ. ילדים ויין-יאנג בה
הלהט המשמלי שאמ שמעינן ע עיין על חיים ותחלה על חיים.
ילדים בה ישות חיים

קוק לי, אינו שולח מכתב קבר ע ילדים אות מקבילי לחם
ע אות מכתבי בה, כולו אז הלקו הבנות כבר שהיה לן
נוח. כשכותבים הוא למשפחה הנכבדה לאשה האהובה נשיות כמילו מקובה.
אולם עיקרות וכן בין ההתחלה (ובמיוחד רובה לכתב יותר, אולם
הנה בעצמו למקובה. כמילו יש מישהו שמבין לחבר המיטלמ.
בדרישת שלום לחברים. תמיד לחיה שאמרים לו חבריו אחרי שבועיים
ולכן בקר חבריו כבר כשכל בלי בדבה ויין-יאנג.

רחוק וקרוב

אלן

אוריאל.